

A magyarországi (és nem csak Mo-i) zsidók úgy vélik, a világon csak annak szabad szobrot állítani, csak arról szabad teret (vagy bármit) elnevezni, csak azt az író-töltőt szabad az iskolában tanítani, aki róluk (a zsidókról) jó véleménnyel van...

Ez zajlik már egy jó ideje Magyarországon is. Emlékezzünk csak a *Nyíró József*, *Wass Albert* eleni kirohanásaira.

A legújabb ügy a *Tormay Cécile* író nő ügye, aki annak idején még *Nobel-díj* várományos is volt...

Az alábbiakban közöljük egy hozzánk eljutott (és a budapesti főpolgármesternek címzett) levél szövegét, amely nagyon a "szög fejére koppint"...

(Szerk. megj.)

Ha Franciaország is "likvidálja" Napoleont...

Kérdezem érdeklődve, akkor most MI MAGYAROK likvidáljuk Móricz Zsigmondot ??? OKÉ! DE csak az után, hogy FRANCIAORSZÁG LIKVIDÁLJA NAPÓLEONT!!! (2013.06.01.)

Tisztelt Főpolgármester Úr!
2013. május 29-én a fővárosi közgyűlés döntött arról, hogy a jövőben Tormay Cécile író nő nevét viseli egy II. kerületi, kicsiny méretű közterület.

A döntés ellen azonnal tiltakozott a Mazsihisz, majd külön levélben emelte föl szavát az említett zsidó szervezet leendő elnöke, Horovitz Tamás úr, a debreceni zsidó hitközség elnöke. E sorok írása közben értesültem arról, hogy már a Zsidó Világkongresszus (WJC) is foglalkozik az ügygel: Ronald S. Lauder WJC-elnök (s világszerte ismert "Tormay-kutató") megdöbbenve értesült az Ön által vezetett testület döntéséről.

A tiltakozás hatására Főpolgármester Úr csütörtökön bejelentette, hogy a szerdai döntés felülvizsgálatát kezdeményezi, s állásfoglalást kér a Magyar Tudományos Akadémiától.

Mivel öntudatos magyar állampolgárként én is felelősséget érzek hazánk jelenéért és jövőjéért, mivel határozott álláspontom szerint a múlt bűneivel való fíradhatatlan szembenézés reggeltől estig kötelező parancs minden magyar ember számára, ezért azt kérem Öntől:

a fővárosi közgyűlés vizsgálja felül valamennyi közterület, közintézmény stb. elnevezését. Köztudott ugyanis, hogy több meggyőződéses antiszemita és rasszistáról neveztek el utcákat, tereket - a szobrokról vagy a Liszt Ferenc Repülőtérrel nem is beszélve. A korábbi, sötét, intoleráns századokban ugyanis nagyjaink elsöprő többsége valamilyen számomra felfoghatatlan okból kifolyólag egyáltalán nem volt jó véleménnyel a derék zsidóságról, sőt ennek még tapintatlanul úton-útfélen hangot is adott...

Jelen levelemben mindössze Móricz Zsigmondra szeretném felhívni főpolgármester úr figyelmét. Ez a "rasszista, antiszemita" író sajnos még ma is közmegbecsülésnek örvend szerte az országban. Budapest egyik legforgalmasabb tere az ő nevét viseli, sőt iskolát is elneveztek róla. Túrhetetlennek tartom, hogy a Holokauszt Emlékév küszöbén ennek az antiszemita írónak a nyomait még nem tüntették el Budapestről. Itt az idő!

Tormay Cécile 1918-19-es naplója miatt került a szegyenpadra. Bizonyára tudja, Móricz Zsigmond is írt naplót. A Tanácsköztársaság idején, 1919. július 27-én többek között az alábbi döbbenetes sorokat jegyezte fel füzetébe:

"Két zsidó ül a hajón velem szemben. Valami rákényszerít, a most bennem forrongó tünődések a zsidóság szerepéről, hogy erősen nézzem őket, s megál-

lapítsam a lényüket.

Az egyik lehet 62 éves, a másik 36. Lehetnek apa és fiú is, bár a mi gyakorlatlan, keresztyén szemünknek minden két zsidóban van annyi hasonlóság, amennyit ritkán látni ker. családtagok közt.

Orruk, füliük nagy, szájuk furcsa, alsó ajkuk előre-dagad; olyan száj, amelyet mindig undorral láttam, úgy hogy el kellett fordítani róla a szemem. Hányásinger támadt a torkomban ettől a száj-tól s mivel ösztönszerűleg mindig védekeztem attól, hogy a kellemetlen képzetekkel, halál, betegség, undor dolgaival foglalkozzam, nem is tudnám, miért: de most rájöttem, a megfigyelés erőszakja alatt, hogy ez az undor erotikus. Ez a száj erotikus tapadást ígér, s ez homosexuális iszonyt kelt.

Szemük apró s olyan szem, amit folyton csipásnak látunk. Vastag szemöldök, közepén kettős ránc. Oriási áll a fiatalnál, az öregnél viszont korcs, degenerált kiscsontú áll a lefittyent ajak alatt. A fiatal nagy álla miatt olyan pofoncsapott fej, az öreg pedig egy kis vakarcs héjafej. (...)

Nem éreztem soha külön szagát a zsidónak, de nem hiszem, hogy ne volna szaguk: faji szag, ami nekik nyilván izgató s kellemes, és más fajra izgatóan féltelmes. Bűzös jelenség ez a két test. Kell, hogy valami penetráns szag jöjjön ki belőlük. Másképp nem érteni azt a gyorsan előálló fizikai rosszullétet, ami elfog a zsidók közt. Mikor a Szovjetházban voltam, ugyanolyan émelyítő hányásinger fogott el, mint mikor egyszer-kétszer a zsinagógában néztem őket, vagy egyáltalán nagy tömeg zsidót éreztem meg egy tömegben magam körül. (...)

A zsidó azonnal, egyénileg s rögtön, ebben a percben érvényesülni akar. Várakozás nélkül, türelem nélkül, beosztás nélkül rögtön, mindent, mohón akar bekapni. Nincs ideje ide-álokért, eszmékért, ábrándért dolgozni, nincs ideje várni, tűrni, nélkülözni: ő amit rögtön meg tud csinálni, azt rögtön meg is csinálja. Vadul, nyersen, mindenki rovására, tele akarja szívni magát, felfúvódni, élvezni, kiélni, kéjelegni, tobzódni, hányásig zabálni és felpuffadásig uralkodni. (...)

Azt mondta egy csaknem százéves paraszt nekem a millenium évében: „aki nem tud tűrni, nem fog uralkodni”.

A zsidóság, míg tűrni meg nem tanul ideálokért, távoli célért: addig nem fog az idegen fajú néptömegben uralkodni.

A zsidóság a saját faji céljaiért igen, azért tudott tűrni. Csaknem két teljes ezredévet élt át idegen fajok közt szétszórva, és nem olvadt be, nem tűnt el: fenn-tartotta magát a jövőre, az egész világon, a világ minden népén való uralkodásra.

Ma úgy látszik, mintha megjött volna az alkalom, az ezredéves álmot beteljesedésére: s mikor megjött az idő, kitűnik a cél hiábavalósága. Idegen faj idegen fajon nem uralkodhatik. Azt leigázhatja, lenyűgözheti, kiszípolozhatja, de nem lesz vezetője.”

(Móricz Zsigmond: *Naplójegyzetek*, 1919. Bp, 2006., 177-186. o.)

Ilyen s ehhez hasonló szörnyű szavakat, mondatokat írt le 1919-ben Móricz Zsigmond, akinek az életműve ma is tananyag a magyar iskolákban. „Nem lehet számunkra példakép, és nem viselheti közterület sem a nevét annak, aki műveiben zsidózik, uszít és a fasizmus ideológiáját népszerűsíti” – fogalmazott levelében Horovitz Tamás hitközségi elnök úr. A fent idézett sorok bizonyára Önt is meggyőzik arról, hogy nem állhatunk meg félúton: Móricz és a többi antiszemita szerző sem lehet példa-

kép, nevüket nem viselheti közterület.

Végezetül engedje meg, hogy még egy apró részletet idézzek Móricz Zsigmond rasszista bejegyzésektől hemzsegő naplójából:

„A szatmári állomáson elkezd kiabálni valaki, hogy Schwarz, Svarc! Egy zsidó kidugja a fejét, s abban a pillanatban rémes pofont kap. Elkezd lamentálni, hogy ő hogy jut ehhez a pofonhoz. Bepöröli az illetőt. A bíró azt kérdi: Maga Schwartz? Nem, mér volnék én Swatrz? – Úgy, ha maga nem Svartz, akkor mér dugta ki a fejét? Elmehet.” (187. o.)

E sorok olvastán ugyancsak méltán pirulhat orcánk. Hála Istennek, ma már nincsenek ilyen felelőtlen bírók és egyéb közszolgák. Igenis ki kell dugni a fejünket, akár Schwartz, akár Tarlós a nevünk.

Bölcs döntésében bízva maradok tisztelettel:

Bistrán Demeter

Ui.

És – argumentumként a levél bevezető kérdéséhez, íme ismét néhány vélekedés a zsidókról, ezúttal a rasszista, antiszemita Napoleontól.

Bonaparte Napóleon a következőket mondta a zsidókról:

• „Sáskák és hernyók a zsidók, s felfalják Franciaországot.”

• „Mózes óta uzorás és szípolozó népként egyesültek a zsidók. (...) El kell őket teljesen tiltani a kereskedelemről, amiképpen iparától megfosztják az aranyművest, aki talmi aranyat dolgoz fel.”

• „Zsidóktól is kaptam csapatokat lengyelországi hadjáratomhoz, de ők fizetséget kértek. Csakhamar rá kellett járnom, legfeljebb arra jók, hogy használt ruhát áruljanak...” „Törvénykezni kell mindenhol, ahol az általános nyugalom veszélyben van. A kormány nem nézheti közömbösen, ahogy ez az alávaló népség megszállja Franciaország minden provinciáját. A zsidókkal sajtáságos népként kell bánnunk. Államot alkotnak az államban. Elriasztó a francia nemzet számára a legalantasabbak uralma alatt végezni. A zsidók a modern kor rablómesterei, az emberiség dögkeselyűi... Politikai, nem pedig emberi igazságot kell velük szemben érvényesíteni. Ők nem valódi polgárok.”

• „A zsidók Mózes óta gyakorolják az uzorát és elnyomják a többieket. Ha a keresztyének ritkán uzorások voltak, kegyvesztetté váltak. Számúznunk kell a zsidókat a kereskedelemről, mert visszaélnék vele. A zsidó gonoszság nem az egyes emberekből fakad, hanem ennek a népnek az alapvető természetéből.”

(Napóleon visszaemlékezéseiből, illetve az Államtanács előtt elmondott, 1806. április 30-ai és május 7-ei beszédeiből)

• „Semmi megvetendőbb dolgot nem tehetsz, mint ha befogadod a zsidókat magadhoz. Elhatároztam, hogy megjavítom a zsidókat, de nem akarok többet belőlük a királyságomban. Valójában mindent megtettem, hogy megbizonyítsam a világ legaljasabb nemzete iránti megvetésemet.” (Levél testvéréhez, Jérôme-hoz, Westfália királyához, 1808. március 6.)

• „(1) Minden nagy és kis zsidó, aki utazó kereskedelemmel foglalkozik, engedélyt minden évben megújíttatni tartozik.

• (2) A csekkek és egyéb kötelezvények csak akkor válthatók be, ha a zsidó bizonyítani tudja, hogy család nélkül jutott a pénzhez. (1808. március 17-ei rendelet, Code Napóleon) “

<http://hu.metapedia.org/wiki/Napóleon>

